

Nr 149.

Godkänd av första kammaren den 28 april 1925.
Godkänd av andra kammaren den 28 april 1925.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning med föreskrifter angående medgivande i vissa fall av undantag från gällande bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 22).

Till Konungen.

I en den 20 mars 1925 dagtecknad proposition, nr 209, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till förordning med föreskrifter angående medgivande i vissa fall av undantag från gällande bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m.

Över det med nämnda proposition framlagda författningsförslaget har kammarrätten, efter av riksdagens bevillningsutskott därom i grundlagsenlig ordning framställd begäran, avgivit yttrande, vilket finnes såsom bilaga fogat vid utskottets i ämnet avgivna betänkande nr 22.

Kammarrätten, som granskat förslaget ur skatteteknisk men icke ur statsfinansiell eller handelspolitisk synpunkt, har förklarat sig till fullo dela den av t. f. chefen för finansdepartementet i det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet uttalade uppfattning rörande behovet av en lagstiftning av det slag, som här ifrågasatts.

Förslaget har föranlett följande erinringar från kammarrättens sida.

I fråga om 1 § 1 mom. i förslaget har kammarrätten fäst uppmärksamheten vid att förslaget icke berör frågan om beskattningen av främmande stat tillhörig, för dess beskickning eller konsulat i Sverige avsedd fastighet.

Beträffande 1 § 2 mom. har kammarrätten ifrågasatt, om icke den Kungl. Maj:t i samma stadgande tillagda befogenheten bör i så måtto fullständigas, att Kungl. Maj:t må kunna tillerkänna viss främmande stats medborgare, som äro eller böra vara här i riket mantalsskrivna, samma rätt till avdrag för försäkringspremier och därmed likställda avgifter, som enligt

10 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt och 11 § 2 mom. 4:o d) bevillningsförordningen tillkommer svensk medborgare, som är i riket mantalsskriven.

Slutligen har kammarrätten i fråga om 2 § i förslaget framhållit önskvärdheten av att densamma måtte i förtydligande syfte omformuleras.

Riksdagen, som delar den av föredragande departementschefen uttalade uppfattningen om behovet och lämpligheten av en lagstiftning av den art, som innefattas i det framlagda författningsförslaget, har icke funnit anledning till annan erinran mot samma förslag än i följande avseenden.

Enligt gällande skatteförfattningar är utlänning i sämre ställning i skatteavseende än svensk medborgare, som är här i riket mantalsskriven, *dels* i fråga om beräkning av det till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet samt av den till bevillning beskattningsbara inkomsten ävensom i fråga om inträde av skatteplikt *och dels* i fråga om rätten till avdrag vid taxeringen till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt för försäkringspremier och andra avgifter, som utbetalats för den skattskyldiges och i förekommande fall även för den andre makens liv-, kapital-, livränte-, olycksfalls- eller sjukförsäkring ävensom för pupillförsäkring.

1 § 2 mom. i Kungl. Maj:ts förslag ger Kungl. Maj:t befogenhet att under viss förutsättning förordna, att medborgare i främmande stat, vilka författningen enligt äro eller böra vara här i riket mantalsskrivna, skola i det förstnämnda avseendet vara jämställda med svensk medborgare, som är här i riket mantalsskriven.

I det andra avseendet skulle olikheten mellan utlänning och svensk i beskattningsavseende under alla förhållanden bestå. I anslutning till vad kammarrätten härom anfört har det emellertid syntts riksdagen, som om det under vissa förhållanden skulle kunna vara ägnat att befrämja avslutandet av sådana överenskommelser om ömsesidighet, som förutsättas i 1 § 2 mom. i förslaget, därest Kungl. Maj:t bereddes möjlighet att undanröja även sistnämnda olikhet. På grund därav har riksdagen beslutat en sådan omformulering av stadgandet i fråga, att Kungl. Maj:t må kunna förordna, att i nämnda moment avsedda medborgare i främmande stat skola äga samma rätt till avdrag för försäkringspremier och därmed likställda avgifter, som tillkommer här i riket mantalsskriven svensk medborgare.

På sätt kammarrätten anfört, får en sådan ändring icke anses innebära, att Kungl. Maj:t skall vid träffandet av överenskommelse, varom här är fråga, tillse, att svensk medborgare, som är bosatt inom den fördragsslutande främmande statens område, kommer i åtnjutande av samma eller likartad förmån. Ty i enlighet med vad till statsrådsprotokollet uttalats, bör det vid träffandet av överenskommelse med främmande stat vara tillfyllest, om en överensstämmelse i stort sett förefinnes mellan de förmåner, som givas, och dem, som erhållas från respektive främmande länder.

Beträffande 2 § i förslaget har riksdagen i anledning av vad kammar-rätten i denna del erinrat beslutat en ändring i förtydligande syfte.

I anslutning till vad sålunda anförts, får riksdagen för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat i oförändrat skick bifalla Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 209, antagit här nedan införda förslag till

Förordning

med föreskrifter angående medgivande i vissa fall av undantag från gällande bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

1 mom. Därest inkomst eller förmögenhet, som skall tagas till beskattning enligt förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt, eller inkomst, som skall tagas till beskattning enligt förordningen nämnda dag angående bevillning av fast egendom samt av inkomst, tillika är underkastad beskattning i främmande stat, äger Kungl. Maj:t att, till förekommande av eller lindring i en dylik dubbelbeskattning, med den främmande statens regering träffa överenskommelse om fördelning i beskattningshänseende mellan Sverige och den främmande staten av inkomsten eller förmögenheten eller ock att, under förutsättning av ömsesidighet i tillämpliga hänseenden, förordna, att viss inkomst eller viss förmögenhet eller inkomst eller förmögenhet av visst slag skall helt eller delvis vara fri från taxering här i riket.

2 mom. Under förutsättning av ömsesidighet i tillämpliga hänseenden må Kungl. Maj:t tillika förordna, såväl att medborgare i främmande stat, vilka författningsenligt äro eller böra vara här i riket mantalsskrivna, skola äga samma rätt till avdrag för försäkringspremier och andra avgifter, som enligt 10 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt och 11 § 2 mom. 4:o d) förordningen angående bevillning av fast egendom samt av inkomst tillkommer här i riket mantalsskriven svensk medborgare, som att för dylika medborgare i främmande stat skola i fråga om beräkning av det till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet samt av den till bevillning beskattningsbara inkomsten ävensom i fråga om inträde av skatteplikt tillämpas samma grunder, som enligt 18 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt samt 12 § 1, 2 och 3 mom. förordningen angående bevillning av fast egendom samt av inkomst eller särskilt fastställda motsvarande bestämmelser gälla för här i riket mantalsskriven svensk medborgare.

2 §.

I fall, varom i 1 § 1 mom. förmäles, må Kungl. Maj:t förklara, att inkomst- och förmögenhetsskatt eller kommunal progressivskatt skall av skattskyldig utgöras till högre belopp än gällande bestämmelser eljest skulle föranleda, dock att skatten ej må komma att uppgå till större del, procentuellt beräknad, av det på grundval av överenskommelsen eller förordnandet fastställda beskattningsbara beloppet, än skatten skulle utgjort av det beskattningsbara belopp, som skulle fastställts, om hänsyn ej tagits till överenskommelsen eller förordnandet.

3 §.

Överenskommelse med främmande stats regering angående frihet från eller lindring i skatt enligt denna förordning skall upphöra att gälla senast sex månader efter uppsägning.

4 §.

Kungl. Maj:t äger meddela de närmare föreskrifter, som må finnas erforderliga för tillämpning av överenskommelse eller förordnande, varom i 1 och 2 §§ sägs.

Denna förordning träder i kraft å trettionde dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Genom förordningen upphäves 15 § förordningen angående beviljning av fast egendom samt av inkomst.

Stockholm den 28 april 1925.

Med undersätlig vördnad.
